

Rådet besluttede den 6. april 1992 at iværksætte den procedure, der var fastlagt i traktaterne (EKSF-traktatens art. 98, EØF-traktatens art. 237 og EURATOM-traktatens art. 205) for behandlingen af tiltrædelsesansøgningen. Rådet anmodede Kommissionen om at udarbejde en udtalelse herom.

Kommissionens udtalelse forelå den 4. november 1992. Den konkluderede, at Finland opfyldte betingelserne for medlemskab.

5. Sverige var med til at danne frihandelssammenlutningen EFTA i 1960. To gange har Sverige ansøgt om associering til Det Europæiske Fællesskab (1961 og 1967) uden at dette dog blev realiseret. En frihandelsoverenskomst mellem Sverige og Det Europæiske Fællesskab svarende til den ovenfor under Norge nævnte trådte i kraft i 1973. Sverige deltager i den ovenfor under Norge nævnte EØS-aftale.

Den 1. juli 1991 blev den svenske ansøgning om medlemskab af Fællesskaberne indgivet.

Rådet besluttede den 29. juli 1991 at iværksætte den procedure, der var fastlagt i traktaterne (EKSF-traktatens art. 98, EØF-traktatens art. 237 og EURATOM-traktatens art. 205) for behandlingen af tiltrædelsesansøgningen. Rådet anmodede Kommissionen om at udarbejde en udtalelse herom.

Kommissionens udtalelse forelå den 31. juli 1992. Den konkluderede, at Sverige opfyldte betingelserne for medlemskab.

6. Det Europæiske Råd i Lissabon den 26.-27. juni 1992 vedtog, at der skulle indledes officielle forhandlinger med de EFTA-lande, der havde søgt om medlemskab af Unionen, så snart Traktaten om Den Europæiske Union var ratificeret, og der var opnået enighed om Delors II-pakken.

Det Europæiske Råd i Edinburgh vedtog den 12. december 1992, efter at da der var opnået enighed om den fremtidige finansiering, og der var udsigt til, at alle medlemsstaterne snart ville ratificere Traktaten om Den Europæiske Union, at udvidelsesforhandlinger med Østrig, Sverige og Finland kunne indledes i begyndelsen af 1993. De ville overgå til at være forhandlinger i medfør af artikel 0 i Traktaten om Den Europæiske Union, når denne var trådt i kraft, og kunne først afsluttes, når Traktaten om Den Europæiske Union var blevet ratificeret af alle medlemsstaterne. Tiltrædelsesvilkårene ville blive baseret på fuld accept af Traktaten om Den Europæiske Union og af gældende fællesskabsret («acquis»), idet der dog under forhandlingerne kunne træffes aftale om eventuelle overgangsforanstaltninger. Det Europæiske Råd opfordrede Rådet til at træffe de relevante afgørelser om indledning af forhandlinger på samme basis med Norge, så snart Kommissionens udtalelse om dette lands ansøgning forelå. For-

handlingerne ville i videst muligt omfang blive ført sideløbende.

På denne baggrund indledtes forhandlingerne med Østrig, Finland og Sverige den 1. februar 1993 og med Norge den 5. april 1993. Forhandlingerne blev ført inden for rammerne af regeringskonferencer mellem på den ene side hvert af ansøgerlandene og på den anden side de tolv medlemslande.

7. Forhandlingerne med alle fire lande overgik til at være forhandlinger i medfør af art. 0 i Traktaten om Den Europæiske Union ved denne traktats ikrafttræden den 1. november 1993. Forhandlingerne kunne erklæres for tilendebragt den 30. marts 1994. Efter forhandlingernes afslutning anbefalede Kommissionen i en udtalelse af 20. april 1994 Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. Europa-Parlamentet afgav samstemmende udtalelse om ansøgningerne den 4. maj 1994. Rådet godkendte herefter formelt tiltrædelsen den 16. maj 1994. Den 24. juni 1994 undertegnede repræsentanter for regeringerne i de tolv EU-lande og for den norske, østrigske, finske og svenske regering Traktaten om de fire landes tiltrædelse af Den Europæiske Union samt en Slutakt, som markerede afslutningen på tiltrædelsesforhandlingerne.

Folketingets markedsudvalg har løbende været inddraget i traktatforhandlingerne, og er blevet underrettet om forhandlingsresultatet blandt andet på grundlag af et notat fra Udenrigsministeriet af 13. april 1994.

8. Det retlige grundlag for Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU (tiltrædelseskomplekset) er opbygget på samme måde som tiltrædelseskomplekserne ved de tidligere udvidelser. Det bygger således på samme principper, nemlig øjeblikkelig og fuld indpasning i institutionerne og, med forbehold af de fastsatte tidsbegrænsede overgangsforanstaltninger, fuld accept af de grundlæggende traktater og institutionernes retsakter, hvori der kun foretages tilpasninger, der er nødvendiggjort af tiltrædelsen.

Tiltrædelseskomplekset består således af en Traktat om Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union. Denne tekst er meget kortfattet, idet de forhandlede tilpasninger til de oprindelige traktater og de bestående EU-retsakter og de for Norge, Østrig, Finland og Sverige fastlagte overgangsordninger er indeholdt i en til Traktaten knyttet Akt (tiltrædelsesakten) med 19 bilag og 10 protokoller.

Indholdet af tiltrædelseskomplekset og Slutakten med dertil knyttede erklæringer er nærmere beskrevet i den efterfølgende redegørelse, som er optaget som bilag I til dette lovforslag. Traktaten og den der-